

PROJEKTS

„Ziepes”

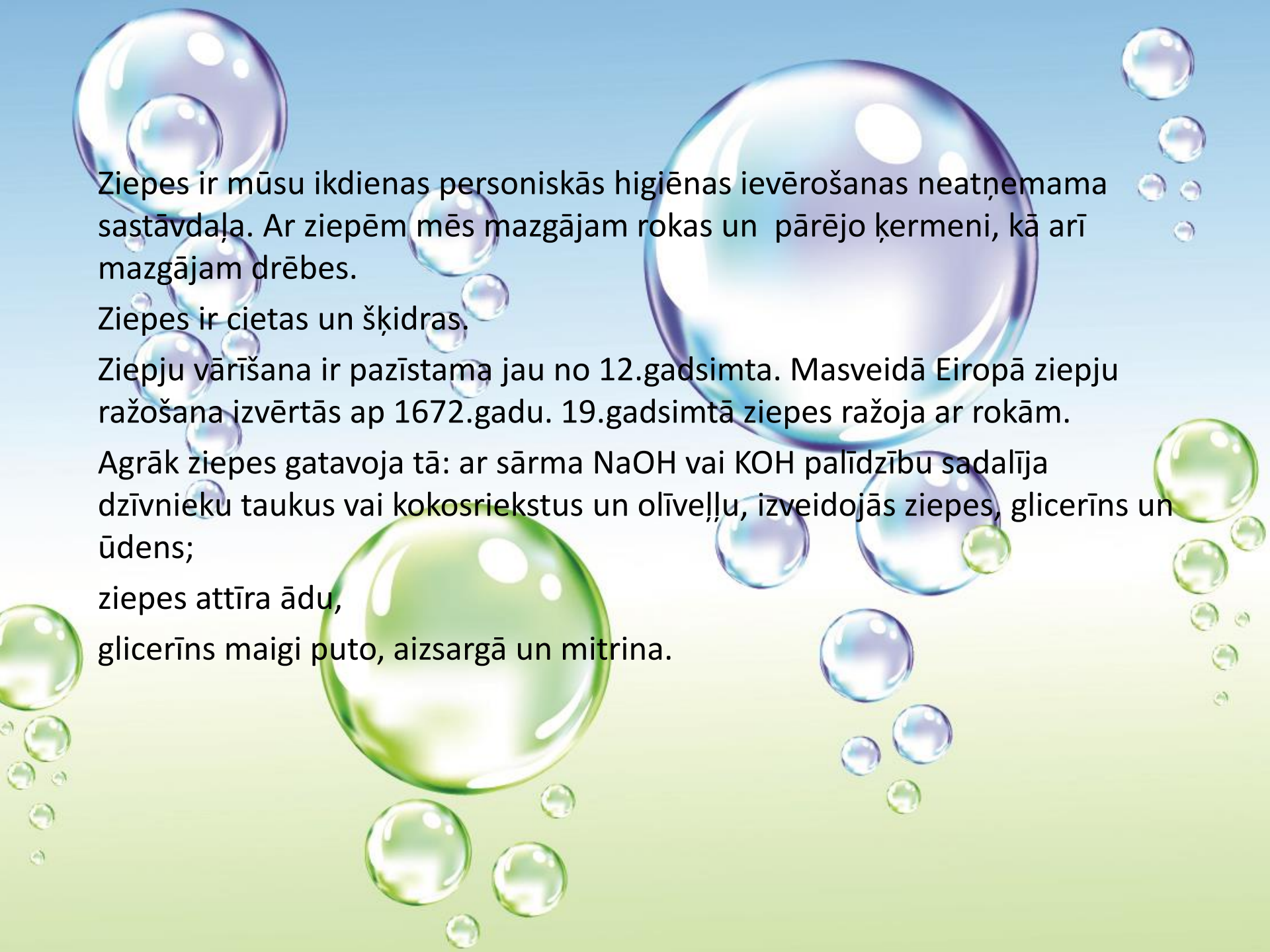
„Ziepes”

Šķaunes pamatskolas
pirmsskolas grupiņa
„SAULĪTE”

2014.gada janvāris

Projekta uzdevumi:

1. Iegūt informāciju par ziepēm: ziepju ražošana, ziepju dažādība.
2. Izveidot kolekciju.
3. Uzzīmēt zīmējumu „Manas ziepes”.
4. Izveidot gleznu.
5. Eksperiments „Ziepju vārīšana”.
6. Ekskursija uz veikalu.
7. Ziepju burbuļu gatavošana.
8. Atrast ticējumus par ziepēm.
9. „Es savārīju ziepes” (pārnestā nozīmē).
10. Prezentācija.



Ziepes ir mūsu ikdienas personiskās higiēnas ievērošanas neatņemama sastāvdaļa. Ar ziepēm mēs mazgājam rokas un pārējo ķermeni, kā arī mazgājam drēbes.

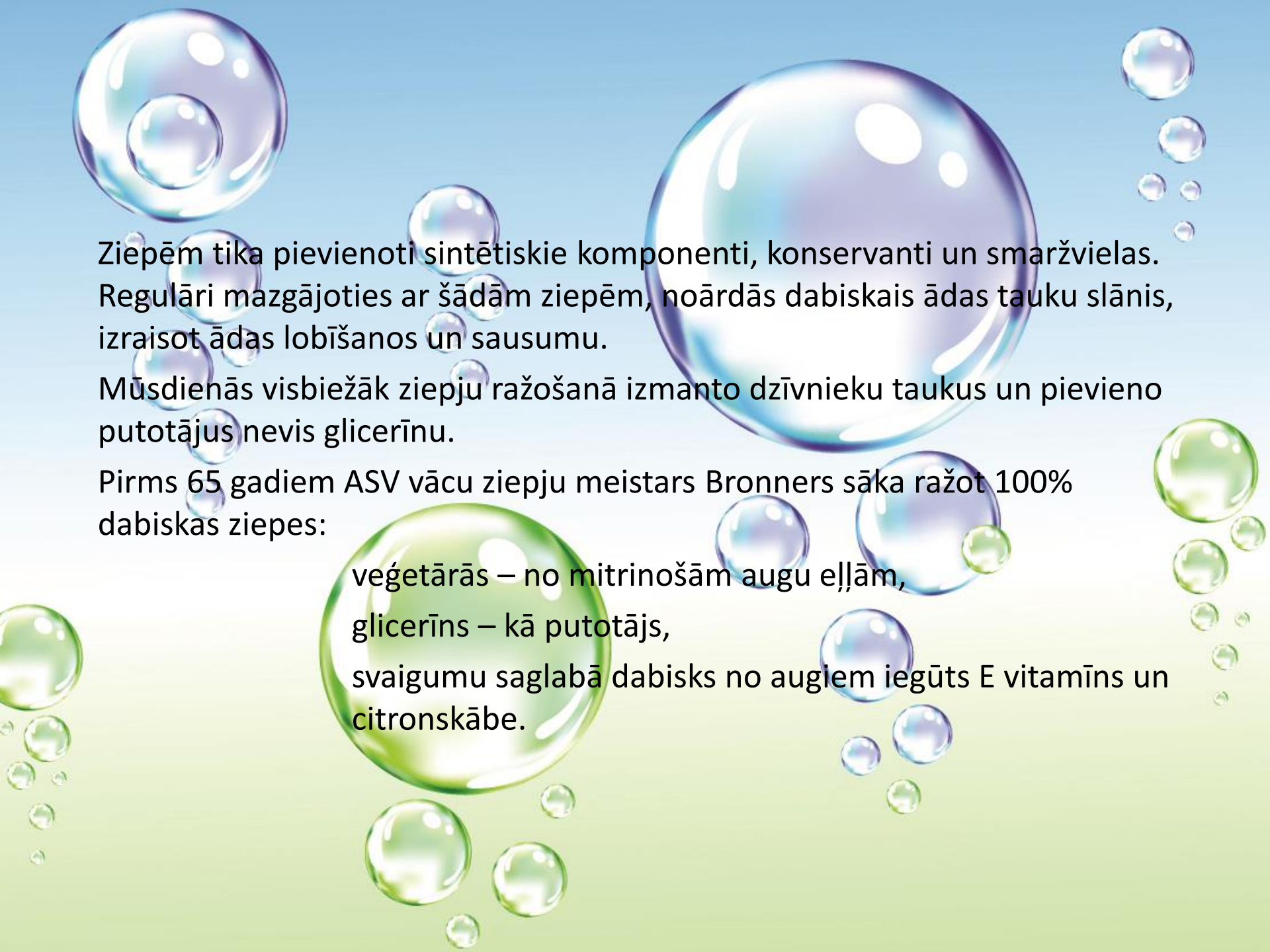
Ziepes ir cietas un šķidrās.

Ziepju vārīšana ir pazīstama jau no 12.gadsimta. Masveidā Eiropā ziepju ražošana izvērtās ap 1672.gadu. 19.gadsimtā ziepes ražoja ar rokām.

Agrāk ziepes gatavoja tā: ar sārma NaOH vai KOH palīdzību sadalīja dzīvnieku taukus vai kokosriekstus un olīveļļu, izveidojās ziepes, glicerīns un ūdens;

ziepes attīra ādu,

glicerīns maigi puto, aizsargā un mitrina.

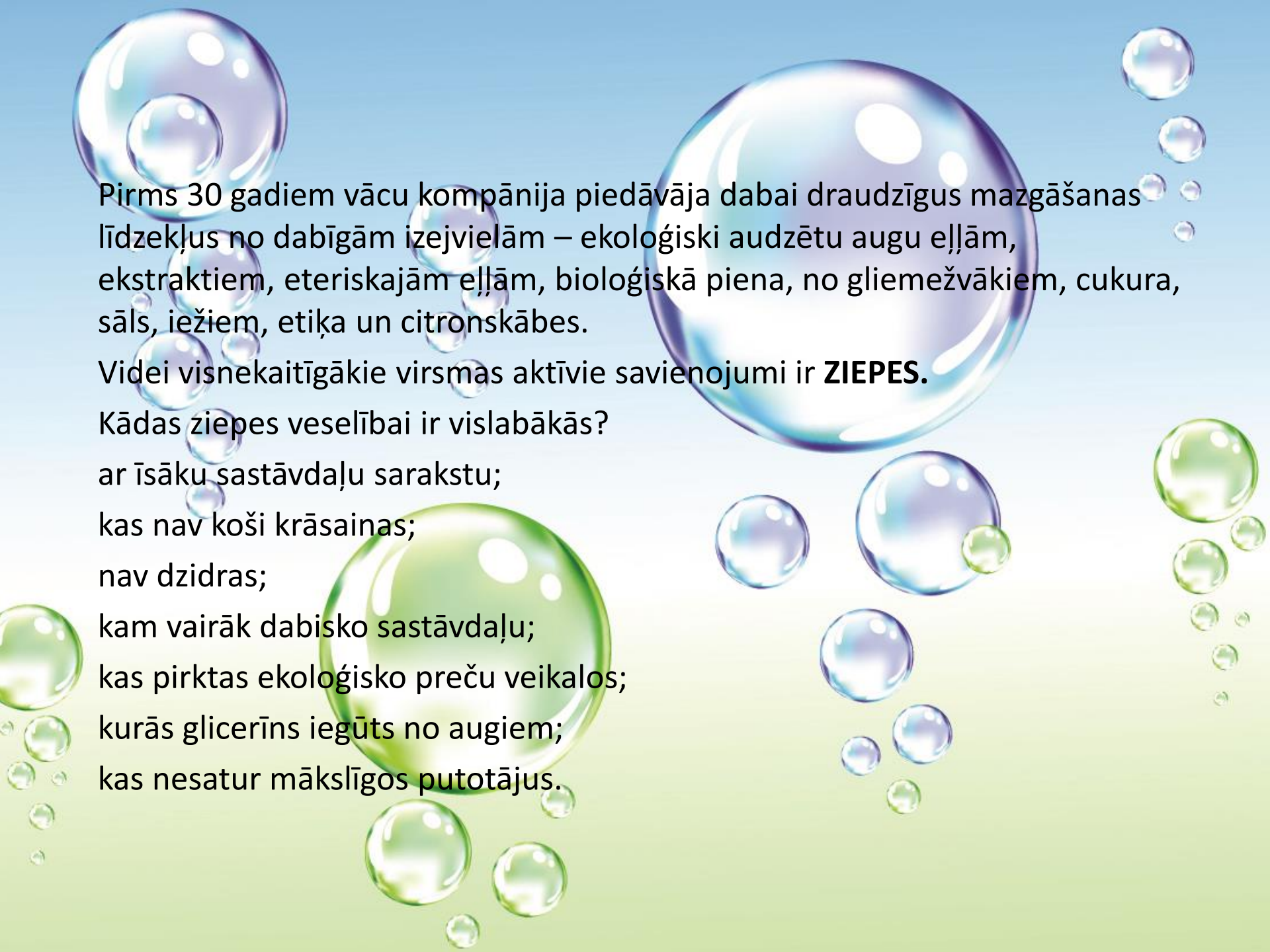


Ziepēm tika pievienoti sintētiskie komponenti, konservanti un smaržvielas. Regulāri mazgājoties ar šādām ziepēm, noārdās dabiskais ādas tauku slānis, izraisot ādas lobīšanos un sausumu.

Mūsdienās visbiežāk ziepju ražošanā izmanto dzīvnieku taukus un pievieno putotājus nevis glicerīnu.

Pirms 65 gadiem ASV vācu ziepju meistars Bronners sāka ražot 100% dabiskas ziepes:

veģetārās – no mitrinošām augu eļļām,
glicerīns – kā putotājs,
svaigumu saglabā dabisks no augļiem iegūts E vitamīns un
citronskābe.



Pirms 30 gadiem vācu kompānija piedāvāja dabai draudzīgus mazgāšanas līdzekļus no dabīgām izejvielām – ekoloģiski audzētu augu eļļām, ekstraktiem, eteriskajām eļļām, bioloģiskā piena, no gliemežvākiem, cukura, sāls, iežiem, etiķa un citronskābes.

Videi visnekaitīgākie virsmas aktīvie savienojumi ir **ZIEPES**.

Kādas ziepes veselībai ir vislabākās?

ar īsāku sastāvdaļu sarakstu;

kas nav koši krāsainas;

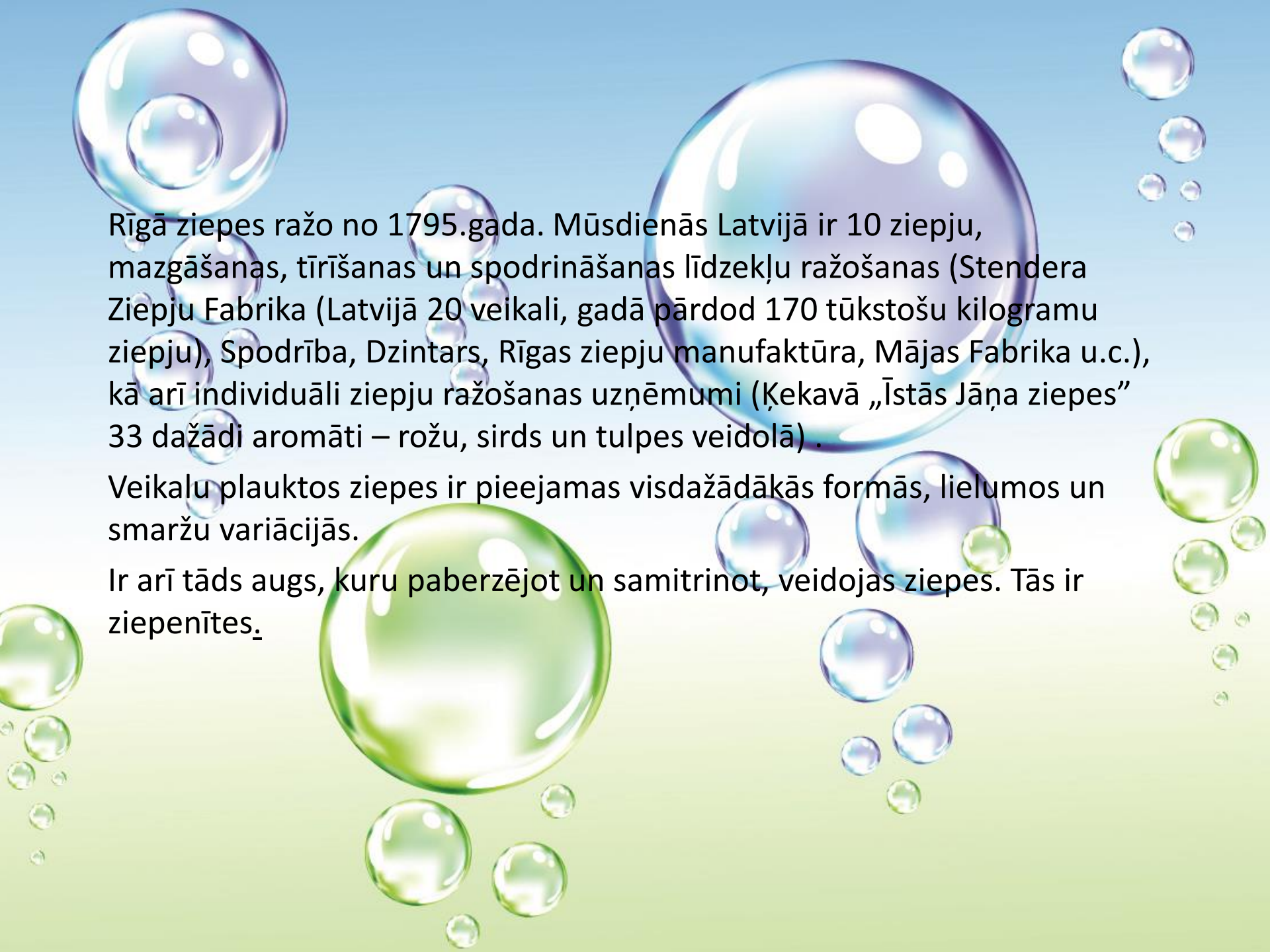
nav dzidras;

kam vairāk dabisko sastāvdaļu;

kas pirktas ekoloģisko preču veikalos;

kurās glicerīns iegūts no augiem;

kas nesatur mākslīgos putotājus.



Rīgā ziepes ražo no 1795.gada. Mūsdienās Latvijā ir 10 ziepju, mazgāšanas, tīrīšanas un spodrināšanas līdzekļu ražošanas (Stendera Ziepju Fabrika (Latvijā 20 veikali, gadā pārdod 170 tūkstošu kilogramu ziepju), Spodrība, Dzintars, Rīgas ziepju manufaktūra, Mājas Fabrika u.c.), kā arī individuāli ziepju ražošanas uzņēmumi (Ķekavā „Īstās Jāņa ziepes” 33 dažādi aromāti – rožu, sirds un tulpes veidolā).

Veikalu plauktos ziepes ir pieejamas visdažādākās formās, lielumos un smaržu variācijās.

Ir arī tāds augs, kuru paberzējot un samitrinot, veidojas ziepes. Tās ir ziepenītes.

legūstam informāciju no datora.



Apskatam pieejamo ziepju dažādību:
iepakojumus, nosaukumus, formu, krāsu un saožam smaržu.



Ziepju dabīgo smaržu iegūst no augiem un augļiem:
rožu,
ābolu,
citronu u.c.

Mūsu zīmējumi „Manas ziepes”.



Izveidotā glezna.



Ekskursija uz veikalu „Vecšķaune”.





Ticējumi par ziepju vārīšanu.

Ziepes jāvāra jaunā mēnesī, tad labas izdodas.

Ziepes jāvāra jaunā mēnesī, tad ātri nedilst.

Ziepes jāvāra jaunā mēnesī, tad tās nesaraujas.

Ziepes jāvāra pilnā mēnesī, tad tās labāk iznāk.

Ja ziepes vāra vecā mēnesī, tad tās jūk ārā.

Ja ziepes vāra vecā mēnesī, tad labāk puto.

Arī mēs vārījām ziepes, lūk rezultāts.



Kurš gan bērniņā vai arī vēlāk nav izpūtis ziepju burbuļus?
Ziepju burbuļus var nopirkt veikalā, bet mēs pagatavojām arī paši.



Izdevies burbulis.



„Burbuļu lietus.”

Kā es mājās savārīju „ziepes”.

Kad mēs izdarām kaut ko ne ļoti labu, var pateikt: „Nu būs ziepes.” Ieskats mūsu audzēkņu savāritajās ziepēs:

„Es nolauzu jaunai lelei galvu. Man likās, ka tas sanāca nejauši, bet izrādījās, ... ka tās bija „ziepes”.

„Es arī sasitu „nejauši” mammas mīļāko krūzi.”

„Paņēmu no māsas skolas burtnīcu un sazīmēju mašīnas.”

„Iekāpu dziļā peļķē un zābaki pilni.”

„Ar mammas lūpu krāsu zīmēju skaistu attēlu.”

„Spēlējot datorspēles, līdzī paņēmu krūzi ar sulu un to dzēru netikai es, bet arī datora klaviatūra.”

Prezentācija.

Mēs ieguvām informāciju par ziepēm.

Mēs savācām un izveidojām nelielu ziepju kolekciju, kurā ir cietas, šķidrās un želejveida ziepes. Kolekcijā ir 52 gabali, ar 23 nosaukumiem. Kartē atzīmējām tās valstis, kuru ziepes ir mūsu kolekcijā: Latvija, Lietuva, Krievija, Vācija, Itālija, Turcija, Ķīna, Polija, Lielbritānija, ASV, Ēģipte.





Mēs zīmējām „savas” ziepes ar izdomātu nosaukumu, krāsu un veidolu.

Izveidojām gleznu no sasmalcinātām ziepēm.

Bijām veikalā „Vecšķaune”, kurā apskatījām 16 veidu ziepes.

Datorā apskatījām informāciju par ziepju burbuļiem un paši pagatavojām lielos ziepju burbuļus pēc dotās receptes:

1 l vārīta, atdzesēta ūdens

1 pudelīte glicerīna

100 ml Fairy

metāla stieplīte riņķim, ko aptīt ar marli, liels plakans trauks.

Burbuli – milzīgu, krāsainu,
Sēdot uz kāpnītēm uzpūšu.
Vējiņš to debesīs augšup nes...
Pārplīst! Tas sadalās pilitēs.

Pirmajam burbulim seko jauns.
Pieneņu kātu aug apkārt daudz,
Māmiņa arī man talkā nāk,
Lieli un mazi uz mākoņiem kāpj.

Burbuļus taurenis apbrīno:
Kā gan bez spārniem tie lidot
prot?

Augšup un lejup tos vējiņš nes.
Pārplīsa – labi ka taurenis es.





Paldies par uzmanību!